

P. G. C. Jensen: Forslaget til den Lov, som nu gælder for Sprængstoffer, blev forelagt i dette Ting i 1892 og gik ud paa at give Bestemmelser om tre forskellige Slags Sprængstoffer nemlig Dynamit, Skydebomuld og Nitroglycerin. Der blev sagt om dem, at de kun maatte tilvirkes, efter at der var givet særlig Tilladelse af Ministeriet og paa visse foreskrevne Betingelser, og der fandtes saa tillige i Lovforslaget en Bestemmelse om, at Ministeriet kunde udvide disse Regler til at angaa andre eksploderende Stoffer, som vare lige saa stærkt virkende. Dette System i Forslaget fandt Udvalget her i Landstinget mindre heldigt; man fandt nemlig, at det vilde være vanskeligt at sige, hvilke Sprængstoffer der var lige saa stærkt virkende som Dynamit, Nitroglycerin osv. Nogle kunne være mere stærkt virkende, andre maaske noget mindre, men dog meget farlige, saa det vilde være et vanskeligt Kriterium for Afgørelse af, hvilke Stoffer Loven skulde udvides til. Man foreslog derfor her i Landstinget at gaa en anden Vej, nemlig den, at man sagde, at enhver Tilvirkning, Forhandling og Indførsel af Sprængstoffer skulde være forbudt, undtagen hvor en særlig Tilladelse blev givet fra Ministeriets Side, idet man dog derfra undtog et meget almindeligt brugt Sprængstof, det almindelige Krudt, paa hvilket man gav en Definition, som formentlig var ganske rigtig. Det var altsaa den Betragtning, man den Gang kom ind paa, at det vilde være hensigtsmæssigere og bringe større Sikkerhed ind i alle Forhold, og at Øvrigheden, som skulde anvende Loven, vilde være bedre stillet, og et dertil sigtende Forslag blev derefter vedtaget her i Landstinget. Sagen kom saa til Folketinget, hvor den ikke blev fremmet det Aar. Men i det følgende Aar førte Folketinget Lovforslaget tilbage til den Affattelse, Regeringen havde givet det, og derfor bøjede Landstinget sig ogsaa, idet man sagde som saa: Naar man ønsker det i det andet Ting, have vi ikke noget derimod; vi tro fremdeles ikke, at det er hensigtsmæssigt, men vi kunne jo lade Erfaringen afgøre, om det er rigtigt eller ikke. Og for at naa til Erfaring herom, blev der fra dette Tings Side indsat en Paragraf i Lovforslaget om, at det skulde forelægges til Revision her i Rigsdagen i denne Samling, og det er i Henhold dertil, at der nu forelægges et Forslag fra den højtærede Justitsminister angaaende dette Spørgsmaal. Det er mig en Tilfredsstillelse at konstatere, at dette For-

slag netop gaar ud paa at føre de Betragtninger igennem, som bleve gjorte gældende fra Landstingets Side den Gang. Det vil altsaa sige, at Erfaringen har overbevist om, at det ikke er en hensigtsmæssig Vej, ad hvilken man er gaaet. Der er, som ærede Medlemmer ville have set af de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, og som det ogsaa kan ses af Lovtidende, i sin Tid udstedt en Bekendtgørelse af Ministeriet, som angaar ikke mindre end omtrent 150 forskellige Sprængstoffer, for hvilke de samme Bestemmelser som for Dynamit, Nitroglycerin o. s. v. skulde være anvendelige, men selvfølgelig eksisterer der endnu flere Sprængstoffer, rimeligvis mange flere, og det er meget vanskeligt at sige, hvor mange der er, thi der opfindes stadig ny, der gøres stadig Fremskridt paa Kemiens Omraade, og naar en Mand finder paa en ny Sammensætning, giver han i Reglen Stoffet et nyt Navn. Derved fremkommer den Usikkerhed, der omtales før, man vil aldrig være rigtig sikker paa, hvilke Sprængstoffer der er tilladt og hvilke ikke, og der kan være meget farlige Sprængstoffer, der ere tilladte, fordi de ikke ere forbudte. Jeg finder, at man kan være meget vel tilfreds med og maa paaskønne, at Ministeriet har fundet at maatte gaa ind paa den Vej, som Landstinget den Gang foreslog. Lovforslaget gaar altsaa nu netop ud paa, at Tilvirkning, Forhandling og Indførsel af Sprængstoffer her i Landet skal være forbudt, undtagen det almindelige Krudt, Dynamit og Skydebomuld, og saadanne eksploderende Stoffer med Hensyn til hvilke der gives særlig Tilladelse, enten almindelig Tilladelse ved kongelig Anordning eller særlig Tilladelse i det enkelte Tilfælde, og saa er der tilføjet en Række af andre Bestemmelser, paa hvilke jeg ikke her skal komme ind. Det er altsaa Hovedforskellen mellem den gældende Lov og det foreliggende Lovforslag, en Systemforandring, om jeg saa maa kalde den.

Jeg antager, at det vil være hensigtsmæssigt, at Lovforslaget bliver behandlet i et Udvalg, og jeg skal med Hensyn til Enkelthederne kun gøre et Par Bemærkninger. Det forekommer mig, at Redaktionen af § 1 ikke er saa heldig, som den kunde være. Der staar: Tilvirkning, Forhandling og Indførsel her i Landet af Sprængstoffer er forbudt, undtagen af, og saa kommer der et a og b, som jeg ikke behøver at omtale, og endelig et c, hvori det hedder: saadanne eksploderende Stoffer, hvis Indførsel tilstedes ved Anordning etc.